

Mijn vierde clubmeerdaagse 2006

Na een keer met prachtig weer in Kempen te zijn geweest, nu voor de derde maal naar Badlear. Ditmaal een beetje laat in het seizoen, maar de weergoden waren ons ook deze keer weer erg gezind. Men zegt weleens je krijgt wat je toekomt, als dit ook voor de WTC geldt, dan zijn we met ons allen wel heel erg braaf geweest. Door de ervaringen van voorgaande jaren, gaan de voorbereidingen en het pakken steeds gemakkelijker. Zo moest ik op het laatste moment nog de ketting en cassette vervangen. Tijd om eens goed te testen was er niet, de gevolgen heb ik tijdens de klimmetjes ondervonden. Ik had het grote blad voor wel vervangen, maar niet het middenblad, verkeerde zuinigheid. Net zo als andere jaren ben ik s'morgen door Netty netjes met fiets en bepakking bij de Rabobank afgezet. De eerste WTCérs waren er al en de rest volgde snel. Na de briefing en een afscheids kus vertrokken richting het oosten. Met het mooie weer, lekker tempo en zonnetje van boven, is iedereen goed gemutst en is de tocht een combinatie van fietsen en genieten. Hoewel de tocht grotendeels over bekende wegen ging, omdat ik meestal mee fiets was voor mij alles weer nieuw op enkele markante punten na. Zo is er al snel de koffie stop op het bekende plein, en al snel gevolgd door de lunch pauze. Net zoals de vorige keer erg royaal. Ook de laatste stop bij het kanaal is een prachtige locatie, zeker met het zonnetje erbij. En dan nog een klein rukkie en we zijn in Badlaer met slechts 3 lekke banden, maar zonder grote problemen. Na de kamer indeling en douche het welverdiende pilsje op het terras, wat is het leven van een WTCér toch mooi. Na het diner nog even Badlaer in voor de wandeling en de koffie en dan weer terug naar het terras voor het gerstenat en de sterke verhalen. Hierna het wat hogerop gezocht en gedroomd van de van de dag van morgen. Zaterdag 23-09 na het overvloedige ontbijt, vertrokken in 3 groepen Extreme, Sportief, Medium (Genieten) Wij de groep (Medium) met als toerlijder GtB zijn gaan rijden richting Teckelenburg. Al snel kwamen de hellinkjes en moesten regelmatig boven weer hergroeperen. Zoals er altijd wel iets bijzonders is dat indruk maakt, dit keer een voorval net voor de Altstadt van Teckelenburg. Via een vrij steil klimmetje kwamen we boven en begon de hergroepering, net toen Frank de bocht omkwam werd er geroepen "compleet". Het was maar goed dat Frank niet te veel lucht meer had, maar er moest behoorlijk gepaaid worden met woorden als, : het is nog maar 100meter tot de koffie en dergelijke woorden, voor de rust weer terug kwam. De beloning op het terras met koffie en ... maakte alles weer goed. Op het eind van de dag nog een ijsje gepakt in Badrothenburg, en dan is het fietsen van de zaterdag al weer over. Onze groep heeft in vergelijking met de andere groepen niet al te veel kilometers gemaakt, maar het genieten was er niet minder om. Terug bij het hotel snel douchen omkleden, en dan op het terras werken aan de vocht balans. Wat een leven. Na een poosje kwamen de andere mannen ook binnen, met een blik van moe, maar voldaan.

Na het eten een flinke wandeling naar de koffie, maar als beloning voor rekening van de penningmeester. Hierna op het terras de dagafsluiting zonder dominee, maar wel met veel gepreek. Zondag morgen na het uitgebreide ontbijt weer terug naar Dinxperlo. Ook nu was de fourage tijden de pauze's perfect. Alleen bij de laatste stop was het lozen een probleempje, hoewel ik geen hoge eisen aan de plek stel, op een "friedhoof" gaat wel erg ver, Zoals gebruikelijk werden de snelle mannen na de laatste pauze wel erg onrustig, maar toen eenmaal de sprint werd ingezet, waren ze in no time uit het gezichtsveld verdwenen. Bij "Olddutch" wederom op rekening van de penningmeester nog een afscheidsdrankje en een bitterballetje. En dan zit de clubmeerdaagse van 2006 er weer op. Organisatie en bestuur van de WTC bedankt voor de prachtige dagen en hopelijk tot de volgende activiteit.